

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti naší obce
Ročník XIX číslo 3/2019

DĚTSKÝ DEN V KLOPOTOVICÍCH

Zprávy z radnice

Kulturní komise obecního úřadu pořádala jako každý rok dva zájezdy. Jeden víceméně pro děti, a to do ZOO ve Dvoře Králové nad Labem a druhý pro naše starší občany do Slatiňan a do Chrudimi. Navštívili jsme zámek ve Slatiňanech. Provázela nás slečna, která měla k prohlídce vynikající výklad. Potom byla návštěva města Chrudimi a někteří se účastnili prohlídky tamějšího muzea, kde byla expozice plakátů Alfonze Muchy. Po bědě jsme se vrátili zase do Slatiňan a navštívili tamější hřebčín. Právě z tohoto druhého zájezdu zde máme dvě fotografie.

Naše výprava před vstupem do zámku ve Slatiňanech.

Zase ve Slatiňanech, ale před odjezdem domů

Společenská kronika

Školka z Ivaně

Děti z Klopotovic chodí do Mateřské školy v Ivaní. Jako každým rokem, tak i letos přišla paní ředitelka a paní učitelky přivedly děti na prohlídku naší obce. Unaveni dlouhou cestou, coby pěší túra si udělali na dětském hřišti piknik.

Potom následovala exkurze v zahradnictví pana Lehkého, a procházka obcí. Prošli za humny, přes Hliník, okolo hřiště a uličkou se dostali až ke kapličce. To už měli kousek na zastávku autobusu. Ten za chvíli přijel a oni odjeli do Ivaně.

Krátké čekání na autobus paní ředitelka ještě zkrátila rozdáváním kedluben, které dostala od zahradníka pana Lehkého. To byl krásný den 11. června.

Hasiči – okrsková soutěž

Sobota 15. června je ve znamení hasičů.

V sobotu 15. června se na místním hřišti konala okrsková soutěž dobrovolných hasičů. Zúčastnila se všechna družstva našeho 12. okrsku. Olšany, Hablov, Dubany, Vrbátky, Štětovice, Biskupice a domácí Klopotovice. V druhé části programu soutěžily dorostenky a nakonec mladí hasiči.

Dětské hry 2019

Odpoledne se v Čehovicích konalo další klání. Olympiáda mládeže, jde o soutěže, které se konají každý rok v půli června. Pokaždé však v jiné vesnici mikroregionu. Účast přislíbily obce: Vrbátky, Kralice na Hané, Biskupice, Klopotovice, Hrubčice, Bedihošť, Čehovice, Klenovice na Hané, Čelčice, Skalka a Výšovice.

Dětský den

Je sobota 29. června a od patnácti hodin se má konat dětský den. U nás je zvykem tuto akci pořádat až ke konci června. Pořádá ZO Českého svazu žen za podpory obecního úřadu a některých dalších složek. Přiblížila se patnáctá hodina, všechno připraveno a důchodců z řad pořadajících se na hřišti sešlo víc jak dětí. Děti pomalu přibývalo, až se dopočítaly naše ženy osmnácti. Soutěže někdo absolvoval i vícekrát. A jak je z obrázku patrné, nehrály si jenom děti. Také stojí za zmínku to, že ve stínu ořešáků paní V. Indráková předváděla něco z ručních prací a zájemci se tam mohli také něco vyrobit. Nakonec došlo i na opékání párků nad ohýnkem.

Členky ZO ČSŽ děkují toto cestou za pomoc ať už morální anebo finanční obecnímu úřadu, členům z řad hasičů, spolku AVZO. Za sponzorský dar děkují paní Leoně Zajicové, a v neposlední řadě je nutno poděkovat obchodníku panu Tien Dungu Nguyenovi také za sponzorský dar. My ho známe pod jménem David.

Soutěž o pohár starosty SDH

	LP	PP	LP	PP	VYSLEDEK CAS	POŘADÍ
• PŘÍPRAVKA						
• KLOPOTOVICE	NP		47:00	46:20	47:00	1.
• MLADŠÍ						
• NENAKONICE	18:43	18:31	20:05	21:55	18:43	1
• ČEHOVICE A	28:16	27:46	24:11	24:39	24:39	3
• KLOPOTOVICE	24:54	22:49	24:65	22:36	22:49	4
• TOVAČOV	24:03	24:00	26:40	24:22	24:68	2
• ČEHOVICE B	27:46	28:45	57:35	61:35	29:46	5
• ŠTĚPOTVICE	NP	37:13	34:24	34:33	34:65	6
• STARŠÍ						
• NENAKONICE	15:07	15:27	17:35	18:14	15:27	
• KRALICE	NP		30:18	31:03	31:68	
• TOVAČOV	27:07	27:10	22:48	27:36	22:76	
• BÍLOVICE B	17:18	18:27	NP		18:27	
• KLOPOTOVICE	35:57	35:34	33:49	38:97	35:48	
• BÍLOVICE A	34:4	34:0	35:30	34:30	36:70	
• MIMO POŘADÍ						
• ŠTĚPOTVICE - DOROST	24:01	24:19	24:20			

Další den a další akce na hřišti. Starosta SDH Klopotovice vyhlásil soutěž o pohár. Je nedělní dopoledne 30. června. Sešlo se zde čtrnáct družstev. Přípravka, mladší žáci, starší žáci a dali dohromady i dorostenecké družstvo se zajímavým názvem ŠTĚPOTOVICE. Taková obec neexistuje, družstvo složené ze dvou a podle obcí vznikl také tento název. Jak je vidno z tabule zúčastnili se soupeři našich závodníků z Nenakonic, Čehovic, Tovačova, Štětovic, Kralic na Hané a Bílovic.

Zase něco z mokré čtvrti

Biskup

Koncem sedmdesátých let minulého století můj švagr Zdeněk se rozhodl, že se ožení. Měl holku, tak co. Jednak se hůř přemlouvá ženich k ženění než nevěsta k vdávání. Tak hurá do toho. I já jsem dostal úkol, pojedeš na dovolenou na Moravu, tak přivezeš víno. U nás neroste, tak pojedeš tam, kde roste, a přivezeš. To jsme bydleli v Jižních Čechách, v Táboře. Měl jsem strýce, který měl hodně známých, tak za ním jsem šel pro radu. Já mám kamaráda v práci a ten se bude taky ženit. Pro víno pojedeme asi za týden. Řekl jsem si paráda, půl je hotovo. Pár dní uplynulo, strejda i s tím kamarádem přijeli před polednem. Wartburgem, ten měl velký kufr. Padesát litrů bílého, pro toho hochu a dva demižony po patnácti litrech červeného pro mě.

Jeli jsme najisto, do Znojma. Tam ten strýc měl dobrého kamaráda, vinaře. Přivítal nás a přímo na dvore měl vchod do sklepa. Tam jsme šli. Bílé měl, to jsme vzali a odnesli do auta. Horší to bylo s tím červeným. Kdybys chtěl tak pět litrů, to by tu bylo. Přijeli jste pozdě, je červenec. On byl bývalý náčelník policie, znal hodně lidí a za jedním z nich nás poslal. Neuspěli jsme, ale viděl jsem tam něco nového. Měl ve slepě regál a v něm láhve s vínem. Různé ročníky a také odrůdy. Něco pro dobré známé, jiné pro horší známé a pro nás jenom v sudech.

Ještě jsme věděli o jednom vinaři ve Vranovicích. Nebyl doma, ale jeho manželka nás poslala o dvě vesnice dál a tam, že nám určitě víno prodá pán, jehož jméno už si nepamatuju. Cestou silnice lemovaly aleje meruněk. Našli jsme to. Franta, ten bydlí tam v té chalupě na štok. Byl doma, otevřel nám a řekl: hned to bude, jenom se obuju. Za chvíli si přisedl do auta vedle mě na zadní sedačku, odkud navigoval. Nebylo to daleko. Postavili auto ke sklepu a šli dovnitř. Hned u dveří byl malý kamrlík se stolem, židlemi a gaučem. Nevím, jak často si tam dal někdo kafe, ale gauč se používal, aspoň občas. Před námi bylo široké schodiště z cihel na štorc. Asi pětadvacet schodů. Nad schodištěm byla mohutná klenba, dál na ní byla plíseň. Majitel se chlubil, že tam má snad všechny mince, které se používají v Evropě. Sklep byl starý, asi dvě stě roků. Něco krásného, v čele stály dva sudy po dvaadvaceti hektolitrech a blíž k nám byly menší a ještě menší. Asi až do padesátilitrových. Pan Franta už měl v ruce košťář a skleničky. Budeme košťovat, říkal. Rozdal skleničky, nasál víno a dal nám okošťovat, jak on říkal. On samozřejmě popíjel s námi, jenom strejda měl půst, čekala ho dlouhá cesta autem. Ochutnali jsme několik druhů vína, ke každému nám něco řekl a dolil zase další. Když jsem se bránil, že nemám ještě dopito a že se nedolévá, mi řekl: ty tomu nerozumíš, já můžu. Vybrali jsme, naplnili demižony, zaplatil jsem a mohli jsme jít. Předtím nám ještě řekl, jak je sklep starý, kolik druhů vín tam má. Taky, že je v invalidním důchodu a že to má se švagrem napůl. Vzal jsem demižony a chtěl odejít po schodech nahoru. Opatrně, já ti radši pomůžu. Nemusíš, to zvládnu sám. Já to myslím vážně, řekl a začal vyprávět.

Není to tak dlouho, co tu byl biskup z Brna. On sem jezdí často. Vidíš, jak jsou ty schody vyšlapané? Tak pan biskup byl už skoro nahore a nějak špatně šlápnul nebo co. Křupnul demižón a chvíli to cinkalo. To se kutálel ze schodů a za ním pan biskup. Když se pan biskup zastavil dole, tak začal nadávat. Slyšel jsem už hodně, ale takové nadávky, jaké znal on, jsem ještě neslyšel. Až se uklidnil, vytáhl peníze, koupil jiné víno i s demižonem. Já jsem mu ho vynesl nahoru a on odjel do Brna.

Zpáteční cestu jsem větším dílem prospal. Probral jsem se až před našim domem v Klopoticích. Vzal do rukou demižony s vínem a chtěl vystoupit. Naštěstí se nepodařilo. Vzali mi víno a odnesli. Mě samotného moje nohy měly co nést do domu. Skončila dovolená a víno jsme odvezli do Tábora. Za krátký čas byla veselka. Den před svatbou se začali sjíždět svatební hosté a někteří popíjeli víno už ten den. V sobotu ráno už bylo jasné, že jsme nakoupili dobře, když už před svatbou padlo asi deset litrů.

Zpoždění

Jezdím do práce už pětadvacet let po stejné trase. Dá se říct, že za tu dobu jsem dokonce i zaspal. Možná dvakrát, možná třikrát. Na noční směnu se snad ani zaspát nedá, ale pozdě přijít to zase ano. A mně se to stalo před pár lety. Nenesl jsem na tom vůbec žádnou vinu. Byl jsem odkázán na autobus a chodil na křižovatku dva a půl kilometru za vesnici. Nejel autobus pozdě a ani neměl žádnou poruchu. Stál jsem na zastávce, kolem projel autobus a asi po dvou stech metrech se panu řidiči vůz podařilo zastavit. Byl to kloubový Ikarus. Přední část vozu byla na pravé straně a zadní na levé. Za ním jel nějaký pán se škodovkou, trubil ale i přesto musel počkat, až já nastoupím a autobus se rozjede. Bude tak na pravé straně. Na první sedačce seděl asi patnáctiletý hoch a panu řidiči radil. Byl to jeho syn. Tehdy jsme jezdili na jízdenky, které řidiči razítkovali, a když bylo orazítkováno deset jízd, musela se koupit nová. Tento pan řidič nemohl mezi drobnými najít již zmiňované razítko, řekl mi, sedni si a rozjel se. Jel pomalu. Až ve Věrovanech na zastávce nás předjel ten řidič škodovky, ohlížel se a hrozil. Když jsme projížděli okolo bytovek v Nenakonicích, potkali jsme nějakého pána, který šel příkopem. Na silnici už pro něho nebylo místo. Tak naše cesta do práce probíhala až do Kožušan. Tam na zastávce bylo dost místa pro dva tak velké autobusy, prostě mu to nevyšlo. Zastavil asi o dva metry dál, než byla poslední možnost. Nastoupili nějakí dva pánové, ti měli průkazky. Jako poslední nastupovala slečna, která tu jezdila dost pravidelně. Už ve dveřích se smála. Držela pětikorunu a tu mu dala, až se podařilo vytisknout tu správnou jízdenku. Bylo to až na pátý pokus. Jízdenky, které špatně vytisknul, rovnou vyhazoval. Dojeli jsme podle jízdního řádu asi včas až na kraj Olomouce. Tam stáli policajti. Zastavili autobus a požádali řidiče, aby si vzal doklady a vystoupil. Dalo mu to dost práce, ale vystoupil. Hned šel ke kolu, nad kterým jsem seděl já. Počůral ho a šel za policejní hlídkou. Za chvíli nám přišel říct nějaký pán, asi jeho nadřízený, že řidič zřejmě požil alkohol a dál nepojede. Kdo chce, může počkat na náhradního řidiče, který ho přijde vystřídat. Slečna z Kožušan hodně spěchala, a proto jela taxíkem, který připočetli panu řidiči k jeho účtu. Většina nás šla pěšky, a proto jsem přišel pozdě na noční směnu. Jen o několik málo minut.

Periodický tisk územně správního celku. Vydává Obec Klopovice se sídlem Klopovice čp. 11, IČ 00288357. Redakce: Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č. j. E 16862. Vychází čtvrtletně, náklad 120 výtisků. Toto číslo vychází 20. září 2019 a je dodáváno domácnostem v obci zdarma.